

–4. Abstract: Harcz László: Az emberi természet a vágyaink felől tekintve

<https://docs.google.com/document/d/1IAMxdUAUTnhYiAEwg0NWNC4dqA-NOSvDHgoW5bBeauQ/edit?tab=t.0>

Az evolúció során a fejlettebb idegrendszerű állati jellegű élőlényekben létrejöttek a vágyak (és a félelmek), amelyek irányítják az élő egyedeket annak érdekében, hogy olyan irányban döntsenek, cselekedjenek, viselkedjenek a DNS-ben található életfenntartó ösztönök készletével kapcsolatban, amely hasznos az élet fennmaradása számára.

Az örömet okozó jutalmazó érzések öncélú megszerzése az embernél fordul elő először, mert az emberi agy fejlettsége ezt lehetővé teszi. Igaz, ehhez csalia, hamisítania kell (a saját bűneink elrejtése és a társadalmi konkurensokkal kapcsolatos bűnbakképzés megvalósítása érdekében, tehát a saját értékességünk, erkölcsösségünk növelése és mások értéktelensége, erkölcstelensége látszata érdekében), de a nem elég szilárd erkölcsű emberi egyének ezt szinte mindig elkövetik, hogy minél többször átélhessék a testi-lelki jutalmazó érzéseket (élvezet, öröm, boldogság stb.) és minél inkább elkerülhessék a büntető-elrettentő érzéseket (szorongás, félelem, testi-lelki fájdalom). Igaz, hogy a lelkiismeret számon tartja minden csalásunkat, bűnünket, és a rengeteg pszichoszomatikus betegség valamelyikével, esetleg többel is, alaposan megkínozza a bűnöst, de általában ennek ellenére sem tudunk ellenállni a vágyaink készletével, és ugyan erkölcsileg meg nem érdemelt, csalogó módon, de igyekezünk megszerezni a jutalmazó érzéseket és elkerülni a büntető-elrettentő érzéseket.

Emiatt általánosságban kijelenthetjük, hogy **mindenfajta emberi csalás, hamisítás árt az evolúció menetének, az élet fennmaradásának, és egyben az emberi erkölcstelenség legáltalánosabb okát valósítja meg.** Az emberi csalás legáltalánosabb módja az önámítás-képmutatás, de erről az emberiség és a tudomány nem volt hajlandó eddig tudomást venni, néhány üdítő kivételtől eltekintve (mint pl. J. P. Sartre írása az öncsalásról). Igaz, a DNS és az életfenntartó ösztönök léte csak néhány évtizede ismert, így valójában az emberi természet kutatása az objektívnek tekinthető

élettani motivációk megléte, milyensége és működése alapján csak a legutóbbi évtizedekben vált ismertté.

Az állatoknál, még a legfejlettebbeknél is, ezt a csalást nem figyelték meg, mert egy állat mindig engedelmeskedik az életösztönei készítésének, és ha nem, legfeljebb elpusztul, sőt, akár a faj is kipusztulhat ezáltal. Így az állatoknál az erkölcs kérdése nem merül föl. Azáltal, hogy egy állat mindig engedelmeskedik a DNS-ből eredő életfenntartó készíteseknek, az egyetlen helyes értékrend szerint él: az egész élővilág, a teljes élő természet fennmaradását szolgálja a saját maga és faja fennmaradásán keresztül.

Az emberiségnek is vissza kell térnie ehhez az értékrendhez és az ebből eredő erkölchöz: szerintem az az erkölcsös, ami az élet fennmaradását szolgálja (és nem elég az erkölcsösséghez az, ami az emberi társadalom zökkenőmentes működését segíti, mint azt Arisztotelész gondolta)!

Harcz László

Karakterszám: 2968

Szóközök nélkül: 2580